

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2155/2020
23.12.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца – противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Јован Кумбуровић, адвокат из ..., против тужене – противтужиље ББ из ..., чији је пуномоћник Зоран Пантовић, адвокат из ..., ради стицања својине по основу брачне тековине, одлучујући о ревизији тужене – противтужиље изјављене против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5010/19 од 06.12.2019. године, у седници одржаној дана 23.12.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене – противтужиље, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5010/19 од 06.12.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца – противтуженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5010/19 од 06.12.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужене – противтужиље и потврђена је делимична пресуда Вишег суда у Краљеву П 49/17 од 06.08.2019. године у ставовима 1. и 2. изреке. Ставом другим изреке, жалба тужене противтужиље изјављена против ставова 2. и 3. изреке исте првостепене пресуде одбачена је као недозвољена.

Делимичном пресудом Вишег суда у Краљеву П 49/17 од 06.08.2019. године, ставом 1. изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца – противтуженог и утврђено да је он на основу стицања у брачној заједници сувласник са уделом од 72,94% стана по структури четворособног површине 96 м², који се налази у стамбено-пословној згради број ... изграђеној на кат. парцели .../... КО ..., у улици ..., ... улаз, ... спрат, стан број ... и сувласник са истим уделом гараже број ... површине 19 м², што је тужена – противтужиља дужна признати и дозволити му упис стеченог права код надлежног органа. Ставом 2. изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца – противтуженог за веће тражење од досуђеног ставом првим изреке до траженог права својине са 1/1 делова

на описаном стану и гаражи. Ставом 3. изреке, делимично је усвојен противтужбени захтев тужене – противтужиље и утврђено да је она на основу стицања у брачној заједници сувласник са уделом од 27,06% истог стана и гараже описаних у ставу првом изреке. Ставом 4. изреке одбијен је њен противтужбени захтев за веће тражење од досуђеног у ставу трећем изреке до траженог удела од $\frac{1}{2}$ идеалних делова на описаном стану и гаражи. Ставом 5. изреке је одлучено да ће о преосталом делу противтужбеног захтева тужене - противтужиље који се односи на утврђивање права својине на покретним стварима и о облигационом потраживању, као и о трошковима парничног поступка, суд одлучити коначном пресудом.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена – противтужиља је благовремено изјавила ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац-противтужени је поднео одговор на ревизију, захтевајући накнаду трошкова састава истог.

Испитујући правилност побијане пресуде на основу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија дозвољена, али да није основана.

Доношењем побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а без утицаја је ревизијски навод да је другостепени суд учинио битну повреду из тачке 12. цитиране законске одредбе јер то не може бити разлог за изјављивање ревизије у смислу члана 407. став 1. ЗПП. Није основан ревизијски навод о учињеној битној повреди у поступку пред другостепеним судом из члана 374. став 1. у вези чланова 66. и 67. став 2. ЗПП јер то није било од утицаја на правилност побијане пресуде. Без утицаја је истицање битне повреде учињене у поступку пред првостепеним судом (зато што је дозволио објективно преиначење тужбе и поред противљења друге стране), с обзиром да то није разлог из којег се ревизија може изјавити у смислу члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су биле у браку од 26.06.1988. године до 27.06.2017. године, када је разведен правноснажном пресудом Основног суда у Краљеву П2 257/17. Из овог брака нису имали заједничке деце, а са њима је у заједници живео тужиљин син из првог брака. Пре закључења брака тужилац је био носилац станарског права на трособном стану површине 75 м², у улици ..., број ..., у ..., на основу закљученог уговора о коришћењу стана од 12.03.1987. године са СИЗ-ом становања Општине Краљево. Овај стан је откупљен за време брачне заједнице овде парничних странака 1992. године. Уговорима о удруживању средстава за изградњу четворособног стана, површине 95,72 м², локала број ..., површине 32,05 м² у приземљу и гаражног места број ..., површине 18,65 м² у подруму стамбене зграде у улици ... број ... у ..., закљученим 08.02.2002. године са инвеститором ДОО „Кодекс“ из Краљева, тужилац је удружио средства за куповину ових непокретности за назначене динарске износе који по налазу и мишљењу судског вештака економско-финансијске струке на дан закључења

ових уговора одговарају купопродајној цени од укупно 80.724,80 евра (од чега цена стана износи 51.040 евра, цена локала 24.571,66 евра и гаражног места 5.113,14 евра). Наведени уговори су судски оверени 27.07.2004. године. Према признаницама од 11.05.2002. и 17.06.2002. године, тужилац је исплатио удружиоцу средстава износе од 20.000 и 5.000 евра на име куповине наведених непокретности, а преко рачуна кредита код банке исплатио му је дана 31.05.2003. године и износ од 3.867.090,00 динара што одговара противвредности од 60.000 евра. Тужилац је 28.05.2003. године подигао стамбени кредит код „...“ у износу од 58.665,34 евра који је коришћен у сврху измирења обавеза насталих из наведених уговора. Овај стамбени кредит тужилац је отплатио 05.05.2006. године, делимично и новцем добијеним од продајне цене стана у улици ... . У току трајања брачне заједнице парничних странака, 2008. године, продат је наведени локал, као и катастарска парцела бр. .../... КО ... са викенд кућом, која је такође купљена током њиховог брака. Парничне странке у брачну заједницу нису унеле неку своју посебну имовину. На основу основног и допунског налаза и мишљења судског вештака економско-финансијске струке, утврђено је да је у периоду од закључења брака до 31.05.2003. године укупан приход супружника од остварених зарада и накнада износио 4.940.589,97 динара, с тим што је тужилац допринео са износом од 4.408.731,31 динар, а тужена са износом од 531.858,66 динара, што процентуално изражено значи да је тужилац у њиховим укупним приходима учествовао са 82,34% а тужена са 17,66%. Овај однос процентуалног учешћа у заједничким примањима креће се у сличном распону од тужиочевог 82,83% а тужене са 17,17%, односно од 82,99% према 17,01% зависно од различитих датума пресека стања (дана овере наведених уговора и дана продаје откупљеног трособног стана). Ова вишеструко већа примања, у релевантном периоду трајања брака, тужилац је остварио примајући плату из радног односа на месту професора факултета, као и по основу учешћа у више комисија и посланичке накнаде, у утврђеним новчаним износима. Тужена је током трајања њихове брачне заједнице остваривала зараду као ... у ..., а обављала је и уобичајене послове у њиховом заједничком домаћинству, бринући се и о свом сину из првог брака рођеним ... године, који је живео са парничним странкама од своје ... године, остварујући право на алиментацију од свог оца, а касније од априла 2001. године право на породичну пензију (иза његове смрти), до завршетка свог школовања на факултету. На основу судски оверених предуговора од 03.12.2003. године и уговора о продаји трособног стана у улици ... бр. .../..., утврђено је да су на дан овере купопродајног уговора 02.11.2004. године купци исплатили уговорену купопродајну цену за тај стан од 46.000 евра.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да трособни стан у улици ... на којем је носилац станарског права био овде тужилац, представља заједничку имовину парничних странака стечену у брачној заједници на основу члана 171. Породичног закона, са једнаким уделитема, обзиром на то да је овај стан откупљен по бенефицираним нетржишним условима јер је на основу члана 16. став 2. Закона о стамбеним односима („Сл. гласник СРС“, бр.8/11) важећег у време закључења брака парничних странака, без обзира на то што је тужилац формално стекао својство носиоца станарског права, то својство суносиоца имао и његов брачни друг – овде тужена. Полазећи од утврђене укупне вредности предметних непокретности и стављајући исту у однос са износом од 46.000 евра, добијених продајом наведеног друштвеног стана, нижестепени судови су оценили да тај износ у укупној цени купљених непокретности

представља 54,12%, па су следом тога закључили да у том уделу свака од овде парничних странака као брачних другова има подједнак удео од по 27,06% на предметним непокретностима. Како је на основу налаза и мишљења судског вештака осталим доказима утврђено да су предметни стан и гаражно место у преосталом делу стечени новчаним средствима у којим је био вишеструко већи допринос тужиоца у стицању њихове заједничке имовине јер је учешће тужене на основу остварених зарада у наведеном периоду било од 17,01 до 17,66%, а она поред тога обављала уобичајене послове у њиховом породичном домаћинству, нижестепени судови су правилно оценили да је допринос тужиоца претежан са уделом од 72,94% а тужене са уделом од 27,06% на предметним непокретностима стеченим радом у току трајања њихове заједнице живота у браку, на основу чланова 171. став 1. и 180. став 3. Породичног закона. Имали су притом у виду чињеницу да је новац добијен продајом локала продат и утрошен за време трајања њихове брачне заједнице, а да ће се о облигационом захтеву тужене за исплату новца добијеног продајом плаца и викендице одлучити коначном пресудом.

Нису основани ревизијски наводи тужене о погрешној примени материјалног права у смислу да тужиочев допринос у праву сувласништва на предметном стану не може бити већи од 50%, због тога што је спорни стан (са гаражним местом) купљен након продаје откупљеног стана у друштвеној својини који је био у режиму заједничке својине (за цену од 46.000 евра), из разлога што су нижестепени судови ову чињеницу правилно оценили закључивши да је тај износ заправо употребљен за отплату преосталог дела кредита употребљеног за куповину спорног стана.

По становишту Врховног касационог суда побијана пресуда је заснована на правилној примени члана 180. став 3. Породичног закона у погледу утврђеног удела парничних странака на предметним непокретностима у односу од 27,06% за ревидента, с обзиром да је њено учешће на основу прихода у релевантном периоду било од 17,01 – 17,66%, а да је она поред тога учествовала још у уобичајеним пословима у вођењу њиховог породичног домаћинства и старању око свог сина из првог брака.

Без утицаја на одлуку о овој правној ствари су ревизијски наводи којима се указује на непотпуно утврђено чињенично стање јер се из овог разлога ревизија не може изјавити на основу члана 407. став 2. ЗПП.

Како трошкови састава одговора на ревизију не представљају неопходне трошкове за вођење поступка, то је о њима одлучено на основу члана 154. став 2. ЗПП, као у ставу другом изреке.

У наставку поступка другостепени суд треба да има у виду да је ставом првим изреке побијане пресуде, поред става 1. изреке потврђен и став 2. изреке првостепене делимичне пресуде, иако је уствари реч о ставу четвртном, тако да ће решењем исправити ову очигледну омашку у изреци, а на основу члана 362. ЗПП.

На основу изложеног Врховни касациони суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић